

αποχαιρετώντας το καλοκαίρι..

Václav Jírů (1910-1980), "Morze"
(Ακρογιαλιά)

*Αναπαραγωγή φωτογραφίας από
συλλογή καρτών με έργα Τσέχων
φωτογράφων που κυκλοφόρησε ο
εκδοτικός οίκος "Orbis". Πηγή: Αρχείο
Τώνη Π. Σπητέρη, αρ. GR TITSpit
535_17 © In copyright*

Καλά μας παιδιά, καλώς ήρθατε στην αυλή μας: εσείς που τώρα ξεκινάτε τη διαδρομή σας στα σχολεία μας και σας υποδέχτηκε με έγνοια ο διευθυντής σας, εσείς που επιστρέφετε στις γνώριμες αίθουσες και στους φίλους, εσείς που βρίσκεστε πια στην τελευταία τάξη γεμάτοι/ες αγωνία για το αποτέλεσμα των προσπαθειών σας, κι εσείς, αγαπημένα μας παιδιά, που φοιτητές και φοιτήτριες ήδη, είστε εδώ επιβεβαιώνοντας τη ζεστή σχέση που τροφοδοτείται στο Αρσάκειο..

Όταν σας αποχαιρέτησα τον Ιούνιο, σας ευχήθηκα ένα ανέμελο καλοκαίρι, γεμάτο ήλιο και θάλασσα, κοντά στους δικούς σας ανθρώπους, τους φίλους σας, μόνο με χαρά και ηρεμία.. Και πράγματι, βλέποντας τώρα τα ηλιοκαμμένα ξεκούραστα πρόσωπά σας, αισθάνομαι πως χαρήκατε τις διακοπές, ξεφύγατε, και σήμερα έτοιμοι κι έτοιμες -αν και με δισταγμό νωχελικό- επιστρέφετε στην ασφάλεια της σχολικής καθημερινότητας αφήνοντας πίσω το φωτεινό καλοκαίρι..

Ήταν, όμως, στα αλήθεια -τουλάχιστον για μας τους δασκάλους, τους γονείς σας κι ίσως και τους πιο μεγάλους ανάμεσά σας- ανέφελο αυτό το καλοκαίρι; Σκιές βαριές θάμπωσαν και σκοτείνιασαν τη χαρά του -και δεν μπορώ να μη τις ονοματίσω, κι ας είναι μέρα χαράς η σημερινή, ή σωστότερα: ακριβώς γιατί είναι μέρα χαρμόσυνης κι ευλογημένης επιστροφής:

Παρά τα όμορφα πανώ που στέκουν ακόμα στους τοίχους του λυκείου ξορκίζοντας τον άδικο χαμό του Άλκη, ένα νέο παιδί, φίλαθλος, μαχαιρώθηκε αυτό το καλοκαίρι κι έχασε τη ζωή του από οπαδούς άλλης ομάδας, με φασιστικές -καθώς αποκαλύφθηκε- ιδέες..

Ένας άνδρας πριν λίγες μέρες σπρώχτηκε από συνανθρώπους του στη θάλασσα και πνίγηκε αβοήθητος μπροστά στα μάτια δεκάδων άναυδων επιβατών..

Δεκαέξι μέρες καιγόταν το υπέροχο δάσος της Δαδιάς: απελπισμένοι μετανάστες κάηκαν αναζητώντας την ελπίδα, ανυπεράσπιστα ζώα και πουλιά έχασαν το καταφύγιό τους, στρέμματα δάσος που χάριζε οξυγόνο και γαλήνη έγινε στάχτη..

Και τώρα, κάποιος «ντάνιελ» πνίγει τον θεσσαλικό κάμπο, σπίτια, καλλιέργειες, υποδομές μαζί με ανθρώπους και ζώα, μετατρέποντας τον Πηνειό από πηγή ζωής σε καταστροφική απειλή..

Είναι η κακία των ανθρώπων ή μια εκδίκηση της φύσης που την περιφρονούμε βάζοντας άλλες προτεραιότητες στη ζωή και τους πολιτισμούς μας, που σκιάζουν το καλοκαίρι και τις ζωές μας;

Κι εμείς εδώ, τι οφείλουμε να κάνουμε; Να υποδεχτούμε τα υπέροχα αυτά ανυποψίαστα παιδιά στο προστατευμένο ασφαλές περιβάλλον του σχολείου μας, κλείνοντας έξω μακριά το κακό και τις σκιές, και να τους δώσουμε γνώσεις λαμπερές και ερεθίσματα πλούσια και δεξιότητες, σαν όλα να 'ναι παντού ρόδινα κι αγγελικά πλασμένα, όπως θα 'λεγε κι ο ποιητής;

Μα στόχος της αρσακειακής παιδείας είναι κοντά στις πολύπλευρες γνώσεις και δεξιότητες που αναμφίβολα και άριστα προσφέρουμε, σε ένα περιβάλλον γόνιμο, προστατευμένο κι ασφαλές, να μεταλαμπαδεύσουμε στα παιδιά αξίες και αρχές, ηθική και κοινωνική συνείδηση, υπευθυνότητα κι ανθρωπιά.. όχι να κλείσουμε τα μάτια τους, αλλά να τα ανοίξουμε και να τα ποτίσουμε με αγάπη, με έγνοια για τη φύση, τον συνάνθρωπο, τον κόσμο ολόκληρο..

Κωνσταντίνος
Μαλέας,
"Τοπίο Λαυρίου"
(1918-1920)

© Εθνική
Πινακοθήκη

Κι εδώ τα λόγια
μου φτάνουν
προπαντός σε
εσάς,
αγαπημένοι κι
αγαπημένες
απόφοιτοι:

εσείς αφήνετε πίσω σας το καλοκαίρι, την ασφάλεια του σχολικού κόσμου και βαδίζετε πια ως υπεύθυνοι πολίτες αυτής της κοινωνίας.. Σας παρακαλούμε, κρατώντας γερά ό,τι σας δίδαξε το σχολείο κι οι δάσκαλοί σας, διώξτε τις σκιές, νοιαστείτε και προσπαθήστε να διαμορφώσετε έναν κόσμο καλύτερο, δικαιότερο, ανθρωπινό και ασφαλή, όπως αξίζει σε εσάς που φεύγετε και στα παιδιά που σήμερα υποδεχόμαστε ξανά στο σχολείο..

Καλή χρονιά σε όλους και όλες, δημιουργική και ασφαλή, αισιόδοξη χάρη στο πείσμα και την ανθρωπιά όλων μας.

ας
σεπτέμβριος 2023